

Sygn. akt I CSK 1012/14

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku I. Z. i W. Z.

przy uczestnictwie J. N. i E. W.

o zniesienie współwłasności,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 18 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika J. N.

od postanowienia Sądu Okręgowego w R.

z dnia 25 marca 2014 r., sygn. akt [...],

1. odrzuca skargę kasacyjną;

**2. zasądza od J.N. na rzecz
wnioskodawców kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych
tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Skarga kasacyjna wniesiona w niniejszej sprawie przez jednego z uczestników postępowania jest niedopuszczalna. Zgodnie z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c., w sprawach zniesienia współwłasności skarga kasacyjna nie przysługuje, jeśli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 150.000 zł. Z utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że wartością przedmiotu zaskarżenia oczywiście nie jest wartość całego dzielonego prawa. Co do zasady, jest to wartość udziału w prawie tego podmiotu, wnioskodawcy czy uczestnika, który składa skargę kasacyjną. Wyjątkowo, zwłaszcza gdy kwestionowane są zasady podziału, wartość przedmiotu zaskarżenia może być wyższa od wartości udziału skarżącego. Należy jednak pamiętać, że postępowanie kasacyjne nie jest pierwszym postępowaniem w sprawie, lecz nadzwyczajnym postępowaniem dopuszczalnym, co do zasady, dopiero od orzeczenia sądu II instancji. Zatem, jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 6 maja 2010 r., II CZ 38/10, w odniesieniu do postanowienia sądu drugiej instancji, którym oddalona została apelacja uczestnika, wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną może być albo taka sama, jak w apelacji, albo niższa, jeśli skarżący częściowo uznał racje sądu odwoławczego lub zrezygnował z części swoich pretensji. Nie jest natomiast możliwe określenie tej wartości na kwotę wyższą od wskazanej w apelacji, ponieważ zakres zaskarżenia nie może być szerszy. Skoro na potrzeby zaskarżenia rozstrzygnięcia sądu I instancji skarżący „wycenił” wartość swojego interesu w sprawie na określoną kwotę, to, skarżąc orzeczenie sądu II instancji, nie miał podstaw do przyjęcia, aby ta wartość wzrosła. Odnosząc to do niniejszej sprawy, należy zwrócić uwagę, że ten sam uczestnik postępowania, w zasadzie ze zbieżnymi zarzutami, określił w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia na 134.896 zł. Bezzasadne jest zatem wskazanie w skardze kasacyjnej wartości przedmiotu zaskarżenia jako 350.000 zł

(jest to wartość całego prawa podlegającego podziałowi). Nie ma przy tym znaczenia kwestionowanie w skardze kasacyjnej zaniżenia wartości nieruchomości przy wycenie. W tym stanie rzeczy wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej wynosi maksymalnie 134.896 zł.

W konsekwencji skargę kasacyjną należy uznać za niedopuszczalną, podlega ona zatem odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w związku z art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.